

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 156.623 van 20 maart 2006
in de zaak A. 168.248/IX-5147.**

In zake : Frederik LINTERMANS,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. VERSTRAETEN,
kantoor houdende te LEUVEN,
Vaartstraat 70

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat I. DE VROE,
kantoor houdende te GENT,
Begijnhoflaan 73.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Frederik LINTERMANS op
29 november 2005 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoer-
legging van de beslissing genomen op 29 september 2005 door de minister van
Justitie waarbij zijn vraag om zijn familienaam te wijzigen in “DE GRAAF” wordt
geweigerd;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde
verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd
W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 januari 2006 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 februari 2006;

Gehoord het verslag van de voorzitter van de Raad van State
J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat I. DE VROE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd
W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is op 20 maart 1972 geboren te Veurne uit het huwelijk van Raphael LINTERMANS en Diane FLORIZOONE.

1.2. Verzoekers vader wordt bij arrest van 24 november 1997 door het hof van beroep te Gent veroordeeld wegens aanranding op de eerbaarheid met geweld of bedreiging op minderjarigen minder dan zestien jaar, als gezaghebbende.

1.3. Op 3 december 2004 dient verzoeker bij de minister van Justitie een verzoek in om zijn naam te wijzigen in “DE GRAAF”. Als reden wordt opgegeven dat hij gedurende zijn jeugd veelvuldig emotioneel mishandeld werd door zijn ouders en seksueel misbruikt werd en dat hij door niet langer de naam

LINTERMANS te dragen dat verleden achter zich wenst te laten. Hij vermeldt dat zijn jongere broer Wolfgang een aanvraag heeft ingediend om zijn naam te veranderen in “FLORIZOONE” zijnde de naam van hun moeder, maar dat hijzelf een nieuwe naam wenst te dragen die los staat van de naam van zijn ouders.

1.4. In een brief van 14 juni 2005 aan de minister van Justitie bevestigt de psychotherapeute die verzoeker begeleidt, dat het van essentieel belang is dat verzoeker zich op gepaste wijze kan vrijmaken van zijn verleden en het dragen van een nieuwe naam zijn psychische gezondheid en zijn integratie in de samenleving ten goede kan komen.

1.5. In een brief van 1 juli 2005 vraagt de Federale Overheidsdienst Justitie aan verzoeker, aangezien volgens de administratieve praktijk er voorgesteld wordt om zoveel mogelijk de eenheid van naam binnen eenzelfde familie te behouden, met zijn broer te overleggen of beiden de naam DE GRAAF in overweging kunnen nemen of eventueel een andere courant voorkomende naam.

1.6. In een brief van 19 juli 2005 antwoordt verzoeker dat zijn broer Wolfgang absoluut de naam van zijn moeder wil dragen, maar dat hijzelf omwille van de in zijn brief van 3 december 2004 vermelde redenen de familienaam “DE GRAAF” of een veel voorkomende naam die volledig losstaat van de naam van zijn natuurlijke ouders wenst te dragen.

1.7. Met een aangetekende brief van 29 september 2005 wordt aan verzoeker de thans bestreden weigeringsbeslissing medegedeeld. Die beslissing is als volgt gemotiveerd :

“Onder verwijzing naar de in rubriek vermelde zaak heb ik de eer U mede te delen dat het toekennen van een naamsverandering krachtens de wet van 15 mei 1987 betreffende de namen en voornamen, onderworpen is aan strikte voorwaarden.

Gelet op het principe van de vastheid van naam kan de naamsverandering slechts uitzonderlijk door Z.M. de Koning worden toegestaan en op voorwaarde dat het verzoek gesteund is op behoorlijk bewezen ernstige redenen; bovendien mag de

gevraagde naam geen aanleiding geven tot verwarring en de verzoeker of derden niet kunnen schaden (artikel 3, lid 2 van vermelde wet).

Tot slot wens ik te preciseren dat de toelating om van naam te veranderen wettelijk beschouwd wordt als een gunst verleend aan betrokkene en niet als een recht voor deze laatste.

Na een grondig onderzoek van uw dossier moet ik U tot mijn spijt meedelen dat alhoewel ik alle begrip kan opbrengen voor uw problemen, de door U aangehaalde persoonlijke en familiale redenen niet in aanmerking kunnen genomen worden om uitzonderlijk af te wijken van het principe van de vastheid van naam, en op basis van bovenvermelde wet aan Z.M. de Koning voor te stellen U toelating te verlenen uw naam te veranderen in die van 'De Graaf'. Ik stel vast dat U de naam van uw moeder niet in overweging kan nemen.

De naam wordt verkregen op de bij de wet opgelegde wijze (dit is in regel op grond van de afstamming), hij kan niet vrij gekozen worden. Een procedure tot naamsverandering op basis van de wet van 15 mei 1987 is louter administratief en doet geen afbreuk aan de afstammingsband tussen vader en kind ...”.

1.8 Blijkens een bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van 24 oktober 2005 is bij koninklijk besluit van 26 september 2005 aan verzoekers broer Wolfgang machtiging verleend om, behoudens tijdig verzet waarover zal beslist worden, zijn naam in die van “FLORIZOONE” te veranderen.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het motiveringsbeginsel en van het vertrouwensbeginsel; dat hij uiteenzet dat de motiveringsplicht geschonden werd, dat de naamsverandering die zijn broer had aangevraagd wel werd toegestaan en dat zulks impliceert dat aan de vereisten voor een naamsverandering is voldaan; dat volgens hem in de brief van 1 juli 2005 van de Federale Overheidsdienst Justitie op zijn minst de indruk werd gegeven dat de overheid geen bezwaar had tegen de

naamsverandering en dat de naam “DE GRAAF” aanvaardbaar was; dat, in tegenstelling tot zijn broer, verzoeker niet de naam van zijn moeder wenst te dragen, aangezien hij door haar zeer ernstig psychologisch werd verwaarloosd en mishandeld en dat hij daardoor zware emotionele schade heeft geleden; dat hij ook nog aanstipt dat in verband met zijn aanvraag, in tegenstelling tot die van zijn broer, geen onderzoek werd gevoerd door de lokale politie omtrent de bijkomende bezwarende elementen die hij jegens zijn biologische vader (o.m. incest) en jegens zijn biologische moeder heeft aangebracht;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk en afdoende gemotiveerd werd, aangezien niet alleen verwezen is naar het principe van vastheid van naam en het uitzonderlijk karakter van de naamsverandering, maar ook naar het feit dat de toelating om van naam te veranderen wettelijk beschouwd wordt als een gunst; dat de broer van verzoeker opteerde voor de naam van zijn moeder “FLORIZOONE”, maar verzoeker die naam niet in overweging wenste te nemen zodat, om verwarring te voorkomen, op verzoekers vraag tot naamsverandering naar “DE GRAAF” niet kon worden ingegaan, omdat zulks zou betekenen dat er voor de vier kinderen uit eenzelfde huwelijk drie verschillende familienamen zouden zijn en dat, zoals ook in de brief van 1 juli 2005 aan verzoeker werd medegedeeld, de eenheid van naam binnen eenzelfde familie voor zoveel als mogelijk behouden moet worden; dat de verwerende partij ook stelt dat de formele motiveringsplicht niet inhoudt dat de overheid ieder argument van de aanvraag moet beantwoorden en dat er ook geen verplichting is om een politieel onderzoek in te stellen;

3.3.1. Overwegende dat luidens artikel 3, tweede lid, van de wet van 15 mei 1987 betreffende de namen en voornamen, de Koning de naamsverandering uitzonderlijk kan toestaan indien hij van oordeel is dat het verzoek op ernstige redenen steunt en dat de gevraagde naam geen aanleiding geeft tot verwarring en de verzoeker of derden niet kan schaden; dat om te voldoen aan de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de individuele

bestuurshandelingen, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moeten worden vermeld en dit op een “afdoende” wijze;

3.3.2. Overwegende dat de bestreden beslissing de naamsverandering weigert op grond van de overweging dat “de door (verzoeker) aangehaalde persoonlijke en familiale redenen niet in aanmerking kunnen genomen worden om uitzonderlijk af te wijken van het principe van de vastheid van naam”; dat dit motief niet als pertinent kan worden beschouwd; dat, immers, vooreerst blijkt dat de overheid in het geval van de broer van verzoeker de aangevoerde redenen om niet langer de naam LINTERMANS te dragen -vrijwel dezelfde redenen als die welke verzoeker aanvoert- wel als ernstig heeft beschouwd; dat uit de brief van 1 juli 2005 ook blijkt dat de overheid geen bezwaar had tegen de naamsverandering naar “DE GRAAF”, maar wel wenste dat beide broers dan voor die naam zouden opteren; dat de naamsverandering door de bestreden beslissing eveneens geweigerd wordt op grond van het motief dat verzoeker de naam van zijn moeder niet in overweging kan nemen; dat de achterliggende reden van de naamsverandering, die echter niet als zodanig in de bestreden beslissing tot uiting komt, dus eigenlijk blijkt te zijn dat, overeenkomstig het voormelde, de gevraagde naam aanleiding zou geven tot verwarring omdat verzoekers broer voor een andere naam, die van de moeder, opteerde;

3.3.3. Overwegende, daargelaten de vraag of louter het feit dat kinderen van dezelfde ouders een verschillende naam dragen aanleiding geeft tot verwarring, artikel 3, tweede lid, van de wet van 15 mei 1987 tevens als vereiste stelt dat de naamsverandering verzoeker of derden niet kan schaden; dat verzoeker duidelijk heeft gesteld dat hij de naam van de moeder niet wilde kiezen omdat dit hem ernstige psychische schade zou berokkenen; dat die redenen, welke vergelijkbaar zijn met die op grond waarvan hij niet de naam LINTERMANS wenst te dragen, echter niet door de verwerende partij onderzocht blijken te zijn; dat het middel ernstig is;

4.1. Overwegende dat verzoeker wat betreft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij ingevolge de bestreden beslissing vreest te ondergaan verwijst

naar een verklaring van zijn psychotherapeute volgens welke verzoeker alle klassieke symptomen vertoont van een PTST (Post Traumatisch Stress Syndroom) met chronische depressie en waarin het van essentieel belang wordt geacht dat verzoeker zich op gepaste wijze kan losmaken van zijn verleden, teneinde emotioneel en harmonieus te kunnen omgaan met zijn medemens, waartoe het dragen van een nieuwe naam een essentieel element tot een gezonde integratie in de wereld vormt en dat het essentieel geacht wordt dat de nieuwe naam compleet los staat van zijn wettelijke familie; dat verzoeker ook verklaart dat gedurende de recente sessies van regressietherapie al wat hij reeds tijdens zijn hele leven verdrongen had naar boven is gekomen, dat het bewustzijn van de zware schade die hem werd toegebracht - welke hij beschreven heeft in zijn aanvraag- dus van recente datum is, dat om een normaal leven te kunnen opbouwen, het voor hem van cruciaal belang is een andere naam te kunnen dragen, zoniet blijft hij via deze naam vasthangen in het verleden, en dat een procedure tot nietigverklaring op zich een dergelijke lange termijn in beslag zou nemen dat zijn psychische schade verder zou duren;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet voortvloeien uit de beslissing waarvan de schorsing wordt gevorderd; dat zoals te dezen betreffende een weigeringsbeslissing, bij schorsing de huidige naam gewoon verder behouden blijft en dat het niet toestaan van een gunst niet betekent dat er sprake kan zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat dit nadeel niet wordt aangetoond doordat verzoeker sedert kort voor het indienen van zijn verzoek tot naamswijziging de door hem gevraagde naam reeds in het dagelijks leven gebruikt -wat overigens niet geoorloofd is-; dat verzoeker zich in feite beroept op een moreel nadeel, wat wordt goedge maakt door de morele voldoening welke een annulatiearrest eventueel zou kunnen teweegbrengen; dat aan de hand van wat verzoeker zelf daarover aanvoert de verwerende partij zich afvraagt hoe door de schorsing van de bestreden beslissing plots alle aangerichte schade en nadeel voor de verzoeker verhinderd zou kunnen worden; dat de verwerende partij ten slotte wijst op de chronologie van de zaak: verzoeker is geboren in 1972, de ingeroepen ernstige redenen situeren zich zeker vóór 1997, eerst meer dan zeven jaar

later -en dus ook geruime tijd na zijn meerderjarigheid- en blijkbaar ook na jarenlang overwegen, dient verzoeker een verzoek tot naamswijziging in;

4.3. Overwegende dat de niet-schorsing van de bestreden beslissing zou betekenen dat verzoeker nog langer de naam moet dragen van degene die hem misbruikt heeft, met alle verdere psychische schade van dien; dat een schorsing op zich weliswaar niet meebrengt dat verzoeker de gewenste naam zal kunnen dragen; dat zij de overheid daarentegen ertoe zou aanzetten om het verzoek tot naamsverandering, mede in het licht van de motieven van het schorsingsarrest, op korte termijn opnieuw te onderzoeken; dat het argument van de verwerende partij dat verzoeker zelf jarenlang gewacht heeft om de naamsverandering te vragen niet overtuigt; dat vooreerst het niet onredelijk lijkt dat de beslissing om een naamsverandering aan te vragen, mede vanwege het uitzonderlijk karakter ervan, slechts na lang beraad genomen wordt; dat bovendien uit de uiteenzetting in het verzoekschrift moet worden afgeleid dat de vraag tot naamsverandering deel uitmaakt van een langdurig proces om van het verleden los te komen; dat ook aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing genomen op 29 september 2005 door de minister van Justitie waarbij de vraag van Frederik LINTERMANS om zijn familienaam te wijzigen in “DE GRAAF” wordt geweigerd.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twintig maart 2000 en zes, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	voorzitter van de Raad van State,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.